

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 2 Lysingaprisur fyri þettitreglu: 40 oyru á 1. síðu, 30 oyru á 3. og 4. síðu Mánadagin 11. januar 1943 Blaðið verður bílagt á posthúsinum, og kostar kr. 1,50 + porto um fjórðingsárið 17. árg.

Havnarmenn minnst

úrslitið av völdgerðarrættinum við tveimum frá arbeidarunum, tveimum frá arbeidsgevarunum og dómáranum sum suppmanni.

Arbeidsgevararnir vunnu í hvørju syftu, tí hava Havnarmenn bert fingið 0,85 oyru fyri hvørt prístalsstigið yvir 100.

Um arbeidsgevararnir ikki, áðrenn völdgerðarrætturin var settur, sjálvir høvdu skotið uppá 0,85, mundi avgerðin helst fallið nógv, nógv lægri.

Tað er hesin sami rættur, ið fólkaflokkurin bærðist við hond og fót fyri at fáa. Hann skuldi hava hægsta avgerðarrætt í øllum lön-

trætum. Hartil skuldi vera lagt undir henda ham at avgera húshaldsætlanina.

Mundi »uppmáðurin« og arbeidsgevarin farið glæðbeintur at tikið uppi húshaldsætlanina fisk og aðrar nýggjar verunegdir, ið eru dyrkaðar serliga nógv?

Eingin, ikki ein tann einasti Havnararbeiðari trýr tí!

Men hvør einasti Havnararbeiðari skilir, hvar ið fólkaflokkurin steyndi við sínum uppskoti — tað var at geva arbeidsgevarunum hals og handarætt yvir arbeidarunum í øllum pris- og lönarpolitikki.

Þetta gælder for alle fremtidige Lønafalter, og hvor der ikke i Forvejen forefindes Lønafaltere.

Hetta uppskot vildi haft virkning beinavegin allastaðni, ið sáttmálar ikki forðaðu tí. Talað varð frá javnaðarmanna- og sjálvstýrismanna síðu um tað vað gjørligt við lóg at broyta fríviljaðar sáttmálar millum tveir partar. Lógenir menn hildu, at hetta kundi ikki gerast. Feløg, ið høvdu gjørt sáttmála um 0,85 kundu fáa eitt oyra í lönjavnan fyri hvørt prístalsstigið við at siga sáttmálan upp. Men um arbeidararnir høvdu fingið rættin til oyrað lógfestan ívast vit ikki í, at allraflestir arbeidsgevarar høvdu givið eftir fríviljaðir heldur enn at farið í eitt stríð, sum teir vistu, at teir taptu.

Prístalið var gjørt fyri at vita, hvussu nógv grundlønin skal hækkaast. Hetta vita allir arbeidarar. At brongla tað kann fólkaflokkurin spara ser ómakin.

Grundlønin ella fríðartíðarlønin skal so státt hækkaast samsvarandi prístalið (dýrtíðin). Tað er henda lönjavnan, ið javnaðarmenn og sjálvstýrismenn vildu skuldi muna í oyra fyri hvørt prístalsstigið.

Tá ið skotið varð uppá, at lönminkanin við prísfallið bert skuldi

Øðilig ábreiðsla til

sjóvinnubankráðslimin J. O. Joensen fyri hansara veruhandilsstjóra starv.

Sum kunnugt var sjóvinnubankráðslimurin (formaður) J. O. Joensen valdur til veruhandilsstjóra av millum øðrum — fólkaflokksodmanninum Chr. Holm Jacobsen. Javnaðarmenn vóru ímóti at velja sjóvinnubankráðslimin til veruhandilsstjóra.

Teir litu ikki á, at nakað hollt og gott starv fyri mál sum landshandilsmálið kundi koma frá hasum horninum.

Satt at siga varð tað skjótt hvørjum skilamanni greitt, at tað var »shensýnið« til grossistarnar og teir privatu handlandi sum var tað avgerandi fyri hin vinnuflokkska landshandilsstjóra. (Umframt at vera Thorstein Petersens hægri hond í sjóvinnubankanum vita øll, at J. O. J. breyt við sambandið og trein fram sum vinnuflokkskandidátur til býráðsvalið!)

Láturverjustarvið fyri grossistarnar kundi javnaðarflokksins oddamaður ikki góðkenna og mótmælti við at fara úr stjórnini fyri veruhandilin.

muna 0,85 oyru fyri hvørt prístalsstigið, tá ið prístalið var komið niður í og um 213, varð tað gjørt fyri at geva arbeidarunum fulla samsýning fyri tað, ið hann hevði mist við bert at fáa eina dýrtíðarviðbót uppá 0,85 oyru fyri hvørt prístalsstigið alla ta tíðina, ið prístalið var niðan fyri 213 og var 213.

Arbeidarin hevði fullan rætt til eins leingi og hann hevði fingið 15% minni enn prístalið í dýrtíðarviðbót at fáa 15% meiri enn prístalið.

Men fólkaflokkurin unti honum lika so lítið hesar rimuligu sømdir sum hann unti honum lógfesta dýrtíðarviðbót uppá 1 oyra um tíman fyri hvørt prístalsstigið.

Men at tað var so galið sum Thorstein Petersen sigur (hann ger tað sum ørindasveinur hjá stórkapítálinum fyri at klikkja og ráma javnaðarmenn og landshandilshugsjónina) — tað hevði fatur grunað.

Er tað veruliga so galið, at sjóvinnubankráðsformaðurin hevur okrað mjólið, ið fiskimenn og arbeidarar hava keypt, við 11 oyru ekstra fyri hvørt kg?

Og hetta er hennit, hóast sjóvinnubankráðslimurin sum veruhandilsstjóri seinasta ár møtti fram við einum undirskotið, tá ið fiskaseluvinningurin var frádrigin.

»Okur og svindul«, segði Thorstein Petersen. Hana meinti at raka amtmannin, A. Samuelsen og P. M. Dam, men gloymdi at maðurin, sum hesi orð raktu kundi bara vera veruhandilsstjórinn Thorstein Petersen. Hetta elvir monnum at gita og illgita og leita fram, um tað ikki í veruhandilsspurninginum av fyrstan tíð hevur verið eitt plánlagt samarbeiði millum sjóvinnubankastjóran Th. Petersen og sjóvinnubankráðslimin J. O. Joensen.

Hetta elvir monnum at gita og illgita og leita fram, um tað ikki í veruhandilsspurninginum av fyrstan tíð hevur verið eitt plánlagt samarbeiði millum sjóvinnubankastjóran Th. Petersen og sjóvinnubankráðslimin J. O. Joensen.

At skjóta P. M. Dam fyri okurhandilin hjá sjóvinnubankráðslimi J. O. Joensen um ein slikur hevur verið — tað fer ikki at bera til.

Vit skulu koma aftur til veruhandilin og sjóvinnubankráðsformannin.

Tað er so sanniliga eingin grund til at skava út yvir!

Føroya

Sjóvátrygging

Skip - motorbátar

útróðrarbátar - vørur

verða tryggjað

Til. 372